16/11/2021

Ιφιγένεια, η παρθενομάρτυς εκ Πόντου

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 16 Νοεμβρίου, η Εκκλησία μας τιμά την Αγία Ιφιγένεια την παρθενομάρτυρα εκ Πόντου.

Η ένδοξος και καλλίνικος μάρτυς του Χριστού Ιφιγένεια καταγόταν από την Τοκάτη του Πόντου, γεννήθηκε εν έτει 53 μ.Χ. από ειδωλολάτρες γονείςμ οι οποίοι γνώρισαν την αληθινή πίστη μέσω του Αποστόλου Πρωτοκλήτου Ανδρέα και βαπτίσθηκαν από τον ίδιον οικογενειακώς.

Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του σκληρού διώκτη των Χριστιανών και ειδωλολάτρη Νέρωνα, οι γονείς της Ιφιγένειας συνελήφθησαν και κλείστηκαν στην φυλακή.

Μετά από αυτό, ο Διοικητής της Τοκάτης, αποστέλλει στρατιώτες, οι οποίοι συλλαμβάνουν την νεαρή και πανέμορφη κόρη και εράστρια του Ναζωραίου Χριστού Ιφιγένεια και την οδηγούν ενώπιόν του για να την ανακρίνει.

Η Ιφιγένεια παρά το νεαρό της ηλικίας της, μόλις 15 ετών, σθεναρώς ομολογεί ενώπιον του σκληρού ειδωλολάτρη και Διοικητή Μάρκου, την εις Χριστόν πίστη

της και με μεγίστη δύναμη βροντοφωνεί ότι τυγχάνει φλογερή εράστρια του Νυμφίου Χριστού και ότι για το Άγιο όνομά Του είναι έτοιμη να δώσει ακόμη και αυτή τη ζωή της.

Όσο και να προσπάθησε με λόγους κολακευτικούς και υποσχέσεις να μεταπείσει την Ιφιγένεια να αρνηθεί τον Χριστό δεν τα κατάφερε· Έτσι, βλέποντας το σθεναρό του χαρακτήρα της, δίνει στους στρατιώτες της σκληρές εντολές να την βασανίσουν.

Οι στρατιώτες λαμβάνουν λεπτά σίδερα αιχμηρά και τα τοποθετούν στα νύχια της μάρτυρος εκ των οποίων το αίμα ρέει ποταμηδόν· εν συνεχεία αφού την γύμνωσαν κατέκοψαν τους μαστούς και το σώμα της με μαχαίρια κι έπειτα τέσσερις στρατιώτες την κράτησαν από τα πόδια και τα χέρια και εξάρθρωσαν τα μέλη της. Η αγία από τους φρικτούς πόνους έχασε τις αισθήσεις της και λιποθύμησε.

Ο Διοικητής λυπάται γι’ αυτό που έπραξε αλλά είναι υποχρεωμένος να την θανατώσει, εκτελώντας το βασιλικό διάταγμα.

Μετανοεί για όσα έπραξε στο μαρτυρικό σώμα της και το πλησιάζει με σεβασμό· ζητά να τον συγχωρήσει· η αγία ακούγοντας τους λόγους του ανοίγει για λίγο τους οφθαλμούς της και μηδιά ψιθυρίζοντας: «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησον τον δούλον Σου» και πάλι προσθέτει: «Πιστεύω εις την εκ νεκρών ανάστασιν» και παραδίδει με τους λόγους αυτούς την αγία και πάγκαλο ψυχή της στα χέρια του Νυμφίου Χριστού την 16η Νοεμβρίου του σωτηρίου έτους 68 μ.Χ. σε ηλικία 15 ετών.

Ο Διοικητής φέρνει από την εξορία τους γονείς της στους οποίους ανακοινώνει τα όσα έλαβαν χώρα· και οι γονείς της με υπερηφάνεια και ενθουσιασμό μαθαίνουν τα της κόρης τους και ευλογούν τον Θεό.

Εν συνεχεία μεταβαίνουν στον τόπο, όπου έκειτο η λάρνακα με το μυρωμένο και μαρτυρικό σώμα της και ασπάζονται τούτο χαίροντες, αινούντες και ευλογούντες τον Σωτήρα Χριστό.

Ο Διοικητής ζων τις αγίες και συγκινητικές αυτές στιγμές με μία ισχυρή κραυγή ομολογεί την εις Χριστόν πίστη του και εργάζεται με τους γονείς της αγίας για την εξάπλωση της Πίστης στα μέρη του Πόντου.